

“मीठे बच्चे- अब विकर्म गर्न बन्द गर किनकि अब तिमीले विकर्माजित संवत् सुरु गर्नु छ।”

प्रश्न:- हरेक ब्राह्मण बच्चाको कुन एक कुरामा बाबाको अनुसरण अवश्य गर्नु छ?

उत्तर:- जसरी बाबा स्वयं शिक्षक बनेर तिमीलाई पढाउनु हुन्छ, त्यसैगरी बाबा समान हरेकलाई शिक्षक बन्नु छ। जे पढ्छौ त्यो अरूलाई पढाउनु छ। तिमी शिक्षकका बच्चा शिक्षक, सद्गुरुका बच्चा सद्गुरु पनि हो। तिमीले सत्यखण्ड स्थापना गर्नु छ। तिमी सत्यको नाउमा छौ, तिम्रो नाउ हलचल हुन्छ तर डुब्न सक्दैन।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर बच्चाहरूसँग रुहरिहान (कुराकानी) गर्नुहुन्छ। आत्मासँग सोध्नुहुन्छ किनकि यो ज्ञान नयाँ हो नि। मनुष्यबाट देवता बन्ने यो हो नयाँ ज्ञान अथवा पढाइ। यो ज्ञान तिमीलाई केसले सिकाउँछ? बच्चाहरूलाई थाहा छ- रुहानी बाबाले हामी बच्चाहरूलाई ब्रह्माद्वारा पढाउनु हुन्छ। यो बिर्सिनु हुँदैन। उहाँ पिता हुनुहुन्छ फेरि पढाएपछि शिक्षक पनि हुनु भयो। यो पनि तिमीले जानेका छौ- हामीले पढ्छौ नै नयाँ दुनियाँको लागि। हरेक कुरामा निश्चय हुनुपर्छ। नयाँ दुनियाँको लागि पढाउने बाबा मात्र हुनुहुन्छ। मुख्य कुरा नै बाबाको हो। बाबाले हामीलाई ब्रह्माद्वारा यो शिक्षा दिनुहुन्छ। कसैका माध्यमबाट त दिनुहुन्छ नि। गायन पनि गरिएको छ- भगवानले ब्रह्माद्वारा राजयोग सिकाउनु हुन्छ। ब्रह्माद्वारा आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ, जुन देवी-देवता धर्म अहिले छैन। अहिले त हो नै कलियुग। त्यसैले स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ भन्ने सिद्ध हुन्छ। स्वर्गमा केवल देवी-देवता धर्मका मात्र हुन्छन्, अरू यति सबै धर्म हुँदै हुँदैनन् अर्थात् विनाश हुन्छन् किनकि सत्ययुगमा अरू कुनै धर्म हुँदै हुँदैन। यो कुरा तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ, अहिले त अनेक धर्म छन्। अहिले बाबाले फेरि हामीलाई मनुष्यबाट देवता बनाउनु हुन्छ किनकि अहिले यो संगम युग हो। यो त सम्झाउनको लागि धेरै सहज कुरा हो। त्रिमूर्तिमा पनि देखाउँछन्- ब्रह्माद्वारा स्थापना। के को? स्थापना अवश्य पनि नयाँ दुनियाँको हुन्छ, पुरानोको त हुँदैन। बच्चाहरूलाई यो निश्चय छ- नयाँ दुनियाँमा रहन्छन् नै देवीगुण भएका देवताहरू। त्यसैले अहिले हामीले गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि देवी गुण धारण गर्नु छ। सबैभन्दा पहिला काम माथि विजय प्राप्त गरेर निर्विकारी बन्नु छ। हिजोसम्म यी देवी-देवताको मूर्तिका अगाडि गएर भन्थ्यौ- हजर सम्पूर्ण निर्विकारी हुनुहुन्छ, हामी विकारी हौं। आफूलाई विकारी महसुस गर्थ्यौ किनकि विकारमा जान्थ्यौ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी पनि त्यस्तै निर्विकारी बन्नु छ। देवी गुण धारण गर्नु पर्छ। यदि यी काम-क्रोध आदि विकार छन् भने देवी गुण भएको भनिदैन। विकारमा जानु, क्रोध गर्नु यी आसुरी गुण हुन्। देवताहरूमा लोभ हुन्छ र? त्यहाँ ५ विकार हुँदैनन्। यो हो नै रावणको दुनियाँ। रावणको जन्म हुन्छ त्रेता र द्वापरको संगममा। जसरी यो पुरानो दुनियाँ र नयाँ दुनियाँको संगम हो नि, त्यस्तै त्यसमा पनि संगम हुन्छ। अहिले रावण राज्यमा धेरै दुःख छ, रोग छ, यसलाई भनिन्छ नै रावण राज्य। रावणलाई हर वर्ष जलाउँछन्। वाम मार्गमा जानाले विकारी बन्छन्। अब तिमी निर्विकारी बन्नु छ। यहाँ नै देवी गुण धारण गर्नु छ। जसले जस्तो कर्म गर्छ उसले त्यस्तै फल पाउँछ। अब बच्चाहरूबाट कुनै विकर्म हुनु हुँदैन।

एउटा हुन्छन् राजा विकर्माजीत, अर्को हुन्छन् राजा विक्रम। यो हो नै विक्रम संवत् अर्थात् रावण विकारीहरूको संवत्। यो कुरा कसैले बुझ्दैनन्। न कल्पको आयुका बारेमा कसैलाई थाहा छ। वास्तवमा विकर्माजित हुन्छन् देवताहरू। ५ हजार वर्षमा २५०० वर्ष भए राजा विक्रमका, २५०० वर्ष राजा विकर्माजितका। आधा हुन्छ विक्रमका। उनीहरूले भन्न त भन्छन् तर तिनीहरूलाई केही पनि थाहा छैन। तिमीले भन्छौ विकर्माजीतको संवत् पहिलो वर्षदेखि सुरु हुन्छ अनि २५०० वर्षपछि विक्रम संवत् सुरु हुन्छ। अहिले विक्रम संवत् पूरा हुँदैछ अनि तिमी विकर्माजित महाराजा-महारानी बन्छौ, जब बन्छौ अनि विकर्माजित संवत् सुरु हुन्छ। यी सबै कुरा तिमीले नै जानेका छौ। तिमीलाई भन्ने गर्छन्- ब्रह्मालाई किन राखेका हौ? हेर, तिम्रो यिनीसँग के सम्बन्ध छ। हामीलाई पढाउनेवाला कहाँ यी हुन् र? हामीले त शिवबाबासँग पढ्छौं। यिनले पनि उहाँसँगै पढ्छन्। पढाउनेवाला त ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ विचित्र, उहाँको चित्र अर्थात् शरीर हुँदैन। उहाँलाई भनिन्छ नै निराकार। त्यहाँ परमधाममा सबै निराकारी आत्माहरू रहन्छन्। फेरि यहाँ आएर साकारी बन्छन्। परमपिता परमात्मालाई सबैले

याद गर्छन्, उहाँ हुनुहुन्छ आत्माहरूका पिता। लौकिक पितालाई परम शब्द प्रयोग गरिदैन। यो बुझ्नु पर्ने कुरा हो। विद्यालयका विद्यार्थीहरूले पढाइमा ध्यान दिन्छन्। जब कुनै पद पाएपछि, वकिल आदि बनेपछि पढाइ बन्द हुन्छ। यस्तो कहाँ वकिल बनेपछि फेरि पढ्छन्? होइन, पढाइ पूरा हुन्छ। तिमी पनि देवता बनेपछि फेरि तिमीलाई पढाइको आवश्यकता रहँदैन। २५०० वर्ष देवताहरूको राज्य चल्छ। यी कुरा तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ, फेरि तिमीले अरूलाई बुझाउनु पर्छ। यो पनि ख्याल राख्नुपर्छ। नपढाउने भए शिक्षक कसरी ठहरिन्छौ! तिमीहरू सबै शिक्षक हौ, शिक्षकका सन्तान हौ नि त्यसैले तिमी पनि शिक्षकै बन्नु छ। कति धेरै शिक्षकहरू चाहियो पढाउनको लागि? जसरी बाबा, पिता, शिक्षक, सद्गुरु हुनुहुन्छ त्यस्तै तिमी पनि शिक्षक हौ। सद्गुरुका बच्चा सद्गुरु हौ। तिनीहरू कुनै सद्गुरु होइनन्। तिनीहरू गुरुका बच्चा गुरु। सत भनेको सत्य। सचखण्ड पनि भारतवर्षलाई भनिन्थ्यो, यो झुटखण्ड हो। सत्यखण्ड बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ सच्चा साई बाबा। जब सत्य बाबा आउनु हुन्छ अनि झुट्टा पनि धेरै निस्कन्छन्। गायन पनि छ नि- डुङ्गा हल्लिन्छ, तुफान आउने छ, तर डुब्छैन। बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ, मायाका तुफान धेरै आउने छन्। त्यसबाट डराउनु हुँदैन। संन्यासीहरूले मायाको तुफान आउँछ भनेर कहिल्यै पनि भन्दैनन्। उनीहरूलाई थाहै छैन, बाबाले डुङ्गालाई कहाँ लैजानुहुन्छ।

तिमी बच्चाहरूले अहिले जानेका छौ- भक्तिबाट सद्गति हुँदैन। तल गिर्दै जान्छन्। भन्न त भन्छन्- भगवान आएर भक्तिको फल दिनुहुन्छ। भक्ति त गर्ने पर्छ। ठीक छ, भक्तिको फल भगवान आएर के दिनुहुन्छ? अवश्य पनि सद्गति दिनुहुन्छ। भन्छन् तर कहिले कसरी दिनुहुन्छ- यो थाहा छैन। तिमीले कसैसँग सोध्यौ भने भनिदिन्छन्- यो त अनादिदेखि चल्दै आइरहेको हो। परम्पराबाट चलिआएको हो। रावणलाई कहिलेदेखि जलाउन सुरु गरे? भन्छन् परम्परादेखि। तिमीले सम्झायौ भने भन्छन् यिनीहरूको ज्ञान त केही नयाँ छ। जसले कल्प पहिला बुझेका थिए उनीहरूले तुरुन्तै बुझ्छन्। ब्रह्माको त कुरै छोडिदेऊ। शिवबाबाको त जन्म हुन्छ, जसलाई शिवरात्रि भन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो जन्म दिव्य र अलौकिक हुन्छ। प्राकृतिक मनुष्यहरूको जस्तो जन्म हुँदैन किनकि उनीहरू सबैले गर्भबाट जन्म लिन्छन्, शरीरधारी बन्छन्। म त गर्भमा प्रवेश गर्दिनँ। यो ज्ञान, ज्ञान सागर परमपिता परमात्मा सिवाय अरु कसैले दिन सक्दैन। ज्ञानसागर कुनै मनुष्यलाई भनिदैन। यो उपमा हो नै निराकारको। निराकार बाबाले आत्माहरूलाई पढाउनु हुन्छ, सम्झाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूले यो रावणको राज्यमा अभिनय गर्दा-गर्दा देह-अभिमानी बनेका छौ। आत्माले सबै कुरा गर्छ। यो ज्ञान हराएको छ। यी त कर्मेन्द्रियहरू हुन् नि। म आत्मा हुँ, चाहे यिनीहरूबाट कर्म गराऊँ, चाहे नगराऊँ। निराकारी दुनियाँमा त शरीर रहित बसिरहन्छन्। अहिले तिमीहरूले आफ्नो घरलाई पनि चिनेका छौ। उनीहरूले फेरि घरलाई ईश्वर मान्छन्। ब्रह्म ज्ञानी, तत्त्व ज्ञानी हुन् नि! भन्छन् ब्रह्ममा लीन हुन्छौ। यदि ब्रह्ममा निवास गर्छौ भने हो भने ईश्वर अलग्गै हुनु भयो। यिनीहरूले त ब्रह्मलाई नै ईश्वर भनिदिन्छन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। बाबालाई नै बिर्सिन्छन्। जुन बाबाले विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ उहाँलाई नै याद गर्नुपर्छ किनकि उहाँ नै स्वर्ग बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। अहिले तिमी हौ पुरुषोत्तम संगमरुगी ब्राह्मण। तिमी उत्तम पुरुष बन्छौ। कनिष्ठ पुरुषले उत्तम पुरुषका अगाडि शिर झुकाउँछन्। देवताहरूका मन्दिरमा गएर कति महिमा गर्छन्। अहिले तिमीले जानेका छौ- हामी नै देवता बन्छौ। यो त धेरै साधारण कुरा हो। विराट् रूपका बारेमा पनि बताइएको छ। विराट् चक्र हुन्छ नि! उनीहरूले त केवल गायन गर्छन् ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय...। लक्ष्मी-नारायण आदिका चित्र त छन् नि। बाबाले आएर सबैलाई सुधार गर्नु हुन्छ। तिमीलाई पनि सुधारिरहनु भएको छ किनकि भक्तिमार्गमा तिमीले जन्म-जन्मान्तर जे जति गर्दै आएका छौ त्यो हो गलत, त्यसैबाट तिमी तमोप्रधान बनेका हौ। अहिले छ नै असत्य दुनियाँ। यसमा दुःखै दुःख छ किनकि रावणको राज्य छ, सबै विकारी छन्। रावणको राज्य हो असत्य, रामको राज्य हो सत्य। यो हो कलियुग, त्यो हो सत्ययुग। यो त ज्ञानको कुरा हो नि। उहाँ बाबाले शास्त्र लिएको कहिल्यै देखेका छौ र? आफ्नो पनि ज्ञान दिनु भयो, रचनाको पनि ज्ञान दिनुभएको छ। शास्त्र उनीहरूको बुद्धिमा हुन्छ जसले पढेर अरूलाई सुनाउँछन्। त्यसैले सबैका सुखदाता एक शिवबाबा हुनुहुन्छ। उहाँ नै सर्वोच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ। बेहदका बाबाले अवश्य पनि बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ। ५ हजार वर्ष पहिला तिमी स्वर्गवासी थियौ, अहिले नर्कवासी छौ। राम भनिन्छ बाबालाई। ती राम होइनन् जसकी सीताको हरण भएको थियो। उनी कहाँ सद्गतिदाता हुन् र, उनी राम राजा थिए। महाराजा पनि थिएनन्। महाराजा र राजाको रहस्यका बारेमा पनि सम्झाइएको छ- यिनी १६ कला, उनी १४ कला। रावण राज्यमा पनि राजाहरू, महाराजाहरू हुन्छन्। यिनीहरू धेरै धनवान, उनीहरू कम धनवान। उनीहरूलाई कुनै सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी भनिदैन। धनवानलाई महाराजाको पद प्राप्त हुन्छ। कम धनवानलाई राजाको। अहिले त छ नै प्रजामाथि प्रजाको राज्य।

मालिक कोही छँदै छैन। राजालाई प्रजाले अन्नदाता सम्झन्थे। अहिले त तिनीहरू पनि गए, प्रजालाई हेर के हाल छ! कति लडाँइ-झगडा आदि छ। अहिले तिमी बुद्धिमा आदिबाट लिएर अन्त्य सम्मको सारा ज्ञान छ। रचयिता बाबा अहिले यथार्थमा हुनुहुन्छ, जसको फेरि भक्तिमार्गमा कथा बन्छ। अहिले तिमी पनि यथार्थमा छौ। आधाकल्प तिमीले राज्य गर्छौ फेरि पछि त्यसैको कथा बन्छ। चित्र त रहन्छ। कसैलाई सोध यिनीहरूले कहिले राज्य गर्थे? लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। संन्यासीहरू हुन् निवृत्ति मार्गका, तिमी हौ पवित्र गृहस्थ आश्रमका। फेरि अपवित्र गृहस्थ आश्रममा जानु छ। स्वर्गको सुखलाई कसैले पनि जानेका छैनन्। निवृत्ति मार्गकाले कहिल्यै प्रवृत्ति मार्ग सिकाउन सक्दैनन्। पहिला त जंगलमा रहन्थे, उनीहरूमा तागत थियो। जंगलमा नै उनीहरूलाई भोजन पुर्याउँथे, अहिले त्यो तागत छैन। जसरी तिमीहरूमा पनि त्यहाँ राज्य गर्ने तागत थियो, अहिले कहाँ छ र! हुन त उही हौ नि। अहिले त्यो तागत छैन। वास्तविक जुन धर्म थियो त्यो अहिले छैन। अधर्म भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर धर्मको स्थापना, अधर्मको विनाश गर्छु। अधर्मीहरूलाई धर्ममा ल्याउँछु। बाँकी जो बच्छन् उनीहरूको विनाश हुन्छ। फेरि पनि बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- सबैलाई बाबाको परिचय देऊ। बाबालाई नै दुःखहर्ता सुखकर्ता भनिन्छ। जब धेरै दुःखी हुन्छन्, तब नै बाबा आएर सुखी बनाउनु हुन्छ। यो पनि अनादि बनीबनाउ खेल हो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यो पुरुषोत्तम संगमयुगमा उत्तम पुरुष बन्नको लागि आत्म-अभिमानि बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। सत्य बाबा मिल्नु भएको छ त्यसैले कुनै पनि असत्य, गलत कार्य गर्नु हुँदैन।

२) मायाको तुफानबाट डराउनु हुँदैन। सदा याद रहोस्- सत्यको नाउ हलचल हुन्छ तर डुब्दैन। सद्गुरुका बच्चाहरूले सद्गुरु बनेर सबैको नाउ पार लगाउनु छ।

वरदान:- समय प्रमाण आफ्नो भाग्यको स्मरण गरेर खुसी र प्राप्तिहरूबाट भरपुर बन्ने स्मृति स्वरूप भव भक्तिमा तिमी स्मृति स्वरूप आत्माहरूको यादगार रूपमा भक्तहरू अहिलेसम्म पनि तिमी हरेक कर्मको विशेषताको स्मरण गर्दै अलौकिक अनुभवमा डुब्छन् भने तिमीले जीवनमा कति अनुभव प्राप्त गरेको हुनु पर्छ! केवल जस्तो समय, जस्तो कर्म उस्तै स्वरूपको स्मृति प्रत्यक्ष रूपमा अनुभव गर्यौ भने धेरै विचित्र खुसी, विचित्र प्राप्तिको भण्डार बन्छौ र दिलबाट यही अनहद गीत निकलिनेछ- जे पाउनु थियो त्यो पाएँ।

स्लोगन:- नम्बरवनमा आउनु छ भने केवल ब्रह्मा बाबाको कदममा कदम राख्दै अगाडि बढ।